

JORDÁN TAMÁS
PÁLYÁZATA

A WEÖRES SÁNDOR SZÍNHÁZ
NONPROFIT KFT.
ÜGYVEZETŐI MUNKAKÖRÉNEK
BETÖLTÉSÉRE

A PÁLYÁZAT FŐ FEJEZETEI

- I. AZ ALAPKONCEPCIÓ
- II. A MEGVALÓSÍTÁS
- III. A JÖVŐ TERVEI
- IV. A HELY
- V. MŰKÖDÉSI STRUKTÚRA
- VI. GAZDASÁGI ELKÉPZELÉSEK
- VII. VÉGSŐ ÖSSZEFOGLALÁS
- VIII. MELLÉKLETEK

TARTALOM

I. AZ ALAPKONCEPCIÓ

II. A MEGVALÓSÍTÁS

- II/1. 2007. október 1. – 2008. augusztus 24.
- II/2. 2008. augusztus 25. – 2010. február 20.
- II/3. 2010. február 21. – 2011. január 21.
- II/4. 2011. január 22. –

III. A JÖVŐ TERVEI

- III/1. A színházi munka eredményességének folytatása
- III/2. A kortárs magyar drámairodalom szolgálata
- III/3. A „missziós” feladatok további ellátása a Thea-tér és egyéb rendezvények bővítésével
- III/4. Műsorterv
- III/5. Rendezők
- III/6. A társulat

IV. A HELY

- IV/1. Nagyszínpad
- IV/2. Márkus Emília Terem (Kamaraterem)
- IV/3. Stúdiószínpad
- IV/4. Krúdy Klub

V. MŰKÖDÉSI STRUKTÚRA

- V/1. Szervezeti felépítés
- V/2. A színház kommunikációja

VI. GAZDASÁGI ELKÉPZELÉSEK

VII. VÉGSŐ ÖSSZEFOGLALÁS

VIII. MELLÉKLETEK

I. AZ ALAPKONCEPCIÓ

I. AZ ALAPKONCEPCIÓ

Már csak babonából is úgy kezdem ezt a pályázatot, ahogy azt 2002-ben a Nemzeti Színház igazgatói pályázatában tettem. Így hangzott: *„Mindennek az Egyetemi Színpad az oka”*. Ebből a mondatból fejtettem ki a színházzal kapcsolatos legfontosabb gondolataimat. Ezek lényege az, hogy én a '60-as években, érettségi után, nagyon fiatalon megismerkedtem egy HELLYEL, ahol magas színvonalú színházi munka folyt (Universitas Együttes – Ruszt József, számos európai fesztiválon való részvétel és díj). A színház mellett ugyanakkor jelen volt mindenki, aki számított valamit az akkori magyar társadalomban. Művészek és az akkori rendszerrel elégedetlen gondolkodók keresték ott egymás társaságát, zenét hallgattak, filmet néztek, tudományos előadásokon vettek részt együtt, a világ megváltoztatásának igényével értékes vitákban provokálták egymást. Én akkoriban ezt a teljesség egészének éltem meg. Csak a nevekre visszagondolva is bele lehet borzongani (Nagy László, Latinovits Zoltán, Mensáros László, Cseh Tamás, Bródy János, Koncz Zsuzsa, Sándor György, Sebestyén Márta, Sebő Ferenc, Kaláka).

Tehát sejtjeimbe ivódott a meggyőződés, hogy a Színház nem csak az előadásoknak ad otthont, hanem hatékony helyszíne a találkozásoknak, beszélgetéseknek, tartalmas együttlételemeknek. Akik ebben nem hisznek, azoknak naponta ismétелgetni kell Sándor Pál – Garas – Kern elkoptathatatlan mondatát. *„Egyedül nem megy...”*

Az irányomban érzett minimális empátia kell annak megértéséhez, hogy miért akarom/akartam ilyen megszállottan a szombathelyi Weöres Sándor Színház megalakítását és működtetését. Az empátia ahhoz kell, hogy valamennyire megértse e dolgozat olvasója: létezik olyan belső indíttatás, mely felülírja az általában megszokott racionális megfontolásokat. Ha szemérmetlennek tűnik is a magam alábbi méltatása, szempontjaim megértéséhez azonban nem tudom megkerülni, nem lehetek oktalanul óvatos. A rám vigyázó ismeretlen hatalom elkényeztetett engem szakmai életem során. Nem írom le tételesen, feltételezem, hogy akik most ezt olvassák, tudják; helyet és időt rabló

lenne díjak felsorolása, számos színházi tagság (valamennyi meghatározó szerepet töltött be a maga idejében), fesztiválok, színházak létrehozása, sikeres film-, rádió- és televíziós szerepek hosszú sora.

Mi ez a szombathelyi mánia? A pályázatom legfontosabb feladata ezt megértetni.

Miért van ez a csököttnek látszó ambíció, hogy színházat hozzak létre és működtessek, ott, ahol az korábban még nem volt?

Megmagyarázom. A színház világában én misszionáriusnak érzem magam. A legnagyobb sikereim mellett is azt éreztem minden esetben, hogy nekem fontosabb küldetésem van, nem elég az, amit éppen csinálok. A tehetségemmel, tapasztalatommal, tiszta pillanataimban meghallott „felső sugallat” ösztönzésére olyan feladatot kellett keresnem, amely többet jelent egy adott közösségnek, mint a jó előadások sora. Sok eseménnyel, találkozási lehetőség segítségével meg kell értetni, akivel csak lehet, hogy a társadalom kulturális igényének megváltoztatáshoz mindenkire szükség van, nem szabad, hogy a jövő generációja azt a már jól ismert és sajnálatos közönyt kapja örökségül, amely jelenleg jellemzi világunkat, nem szabad azt hinnünk, hogy nincs egyéni felelősségük a világ menetének alakulásában.

Azért választottam Szombathelyet, túl azon, hogy kevés kedvesebb város van Magyarországon, mert itt még nem volt korábban színház, előlről lehetett kezdeni az építkezést.

Merész mondat következik: misszionárius vagyok.

„A **hittérítő** (vagy **misszionárius**) olyan személy, aki valamilyen vallás, vallási szervezet képviselőjeként saját vallására igyekszik téríteni a más vallásúakat. Hittérítő általánosan elfogadott értelemben az, aki a pogányok kereszténységre térítésén fáradozik. Ilyenek a misszionáriusok.”

Csak be kell helyettesíteni a szavakat. Nem valamely vallás vagy vallási szervezet, hanem az előadó-művészet, a színház képviselőjeként szeretném megtéríteni azokat, akik azt hiszik, hogy a kultúra nem tartozik szervesen az életükhöz. Rá kell döbbsenteni őket, hogy a már csak az anyagiakról szóló sivár világukból úgy tudnak megmenekülni, ha lélekben értékesebbé válnak, ha ez a belső erő alkalmassá teszi őket, hogy érzékenyek legyenek a szociális gondokra, hogy egymásért tenni kész közösséget tudjanak kialakítani.

Miért Szombathely? Mert itt nagy szükség van a fent leírtakra. Sok barátom úgy tekint erre a vállalásra, mint egy öngyilkos kalandra. Miért nem csinálom ezt Budapesten? Ostoba kérdés. A misszionáriusok nem kíváncsiak a Vatikánba. Nem is találnák meg az életük értelmét. Nekem Szombathelyen kell dolgoznom, mert úgy tapasztaltam, hogy itt nagy szükség van rám/ránk.

Eddig az elmélet, a továbbiakban tények és adatok segítségével beszámolok arról, hogyan néznek ki a fent leírtak a gyakorlatban, hogyan teltek-telnek a szombathelyi „misszionáriusok” munkás hétköznapijai.

Elöljáróban fontos leszögezni, hogy én már szombathelyinek vallom magam, a lakcímkártyám irányítószáma 9700, akár csak a velem együtt élő családtagjaimé is, kisfiam itt jár iskolába.

A Weöres Sándor Színház művészei a szerződötteskor ígértet tettek és azt be is tartották: amíg **Szombathelyen dolgoznak, szombathelyiek lesznek**. Szem előtt tartom és egyetértek azzal az egészséges lokálpatrióta elvárással, mely a helyiekkel azt mondatja: „ez a mi színházunk, ezek a mi színészeink”.

II. A MEGVALÓSÍTÁS

II. A MEGVALÓSÍTÁS

A Weöres Sándor Színház hivatalosan **2007. október 1-jén** alakult meg a Közgyűlés 460/2007. számú határozata alapján, ahol a képviselők 28 igen, 0 tartózkodás és 0 nem szavazattal döntötték el a színház alapítását.

Színházunk 2011. január 22-ig, a Helyőrségi Művelődési Otthonból átépített korszerű színházépület átadásáig három, egymástól merőben különböző időszakot élt meg. A negyedik szakasz az azóta eltelt időszak. Célszerűnek látszik, hogy az elvégzett munkáról ezen intervallumokon belül számoljak be.

Az eddigi működésünkről, elért eredményeinkről bővebben szeretnék beszélni, mint azt a színházigazgatói pályázatoknál általában megszokták. Teszem ezt

– egyrészt azért, mert minket magunkat is meglepett az a gazdagság, műfaji sokszínűség, amely az eltelt időszakot jellemezte, így minden egyes elemét megemlékezésre méltónak tartom, hogy a Tisztelt Kurátorok mélyebben megismerkedjenek a fentebb vázolt koncepció következetes megvalósulásával, amely kijelöli a jövőt is,

– másrészt ez a dolgozat kordokumentumnak is tekinthető, írásban rögzítve fennmarad a kíváncsi utókor számára ez az évek múlva már kutatásra érdemes néhány kultúrtörténeti adat.

II/1. 2007. október 1. - 2008. augusztus 24.

A Weöres Sándor Színház az igazgatásom mellett két munkatárssal kezdte meg a felkészülést az érdemi munka beindítására. El lehet képzelni, mennyi hivatalos ügyintézés, engedélyek beszerzése stb. kellett egy új intézmény elindításához. Megszületett a döntés, hogy a majdani játszóhely az Akacs Mihály u. 7. szám alatti Helyőrségi Művelődési Otthon (HEMO) lesz. Minimális beruházással színházi előadások megtartására alkalmassá kellett tenni a helyet.

2008 tavaszán kezdődtek meg a szerződötési tárgyalások a majdani társulat tagjaival. Nagyon erős csapatot sikerült összeválogatni. Valamennyien tudták, és egyetértettek vele, hogy a koncepció szerves része, a jó minőségű előadások létrehozása mellett, a „misszionáriusi” feladat is: az agora, fórum, találkozóhely létrehozása.

2008. augusztus 24-én ünnepélyes, nyilvános nyitó társulati ülést tartottunk a Megyeháza udvarán.

A 2008/2009-es évad társulati névsora: Trokán Péter, Kiss Mari, Tóth Ildikó, Péter Kata, Czukor Balázs, Dömötör Tamás, Vlahovics Edit, Szerémi Zoltán, Csonka Szilvia, Orosz Róbert, Szabados Mihály, Szabó Tibor, Bálint Éva, Németh Judit, Kálmánchelyi Zoltán, Czapkó Antal, Horváth Ákos, Endrődy Krisztián, Vass Szilárd, Kelemen Zoltán.

II/2. 2008. augusztus 25. – 2010. február 20.

A Weöres Sándor Színház társulata korántsem optimális körülmények között, de nagy lelkesedéssel kezdte meg a munkát a HEMO-ban. Elsőként egy látványos és könnyen utaztatható zenés-táncos **kampányműsort** állítottunk össze. Ezzel bejártuk Vas megye nagyobb városait és bérletvásárlásra biztattuk az ott lakó érdeklődőket.

A nyitó előadás létrehozását **Dömötör Tamás** vállalta magára. Megegyeztünk, hogy a darab Szombathelyről szóljon. **Egressy Zoltán író, a rendező és a társulat** egészének munkája révén jött létre a színháznyitó előadás, melynek címe **9700** volt.

A nagy sikerű bemutató időpontja: 2009. január 16.

Erre a csonka (fél évnyi) szezonnra is meghirdettük első bérlet-sorozatunkat, amelynek a kínálata az alábbi volt: **9700, Cseresznyés-kert, Szerelmes Balázs.**

Az előadásokat összesen 107 alkalommal játszottuk, 15 480 néző előtt.

A színház városi jelenlétét erősítette a különböző jótékonyági eseményeken, városi rendezvényeken való részvétel. E sorból kiemelkedik a **Kelemen Zoltán** által rendezett **Márczius** című produkció, amely a város különböző helyszínein, a város polgárainak közreműködésével elevenítette fel a 48-as eseményeket.

A színház második, szintén csonka **2009/2010-es** szezonjának bérletsorozata már négy előadásból állt:

- **Vajda-Valló-Fábry: Anconai szerelmesek**, Béres Attila
- **Farm Bt**, Dömötör Tamás,
- **Molnár Ferenc: Liliom**, Valló Péter
- **Michael Frayn: Fügöny fel!**, Jordán Tamás rendezésében.

A középiskolás diákoknak hirdettük meg a **Csigapad bérletsozrotot**, amelybe az **Anconai szerelmesek** és a **Liliom** mellett **Egressy Zoltán: Három koporsó** című drámája, **Arisztophanész: Lüszisztraté** című klasszikus vígjátéka, valamint a **Suttogó füzesek** című bábszínházi előadás szerepelt. Ezen túl a fiatalok egy beavató színházi produkció, a **Láss csudát** alkalmával tekinthettek be a színházcsinálás kulisszatitkaiba.

Februárban mutattuk be a Szabados Mihály által színpadra állított **Mackó kalandjai** című gyermekelőadást.

Bérleten kívül kínáltuk a közönségnek Koleszár Bazil Péter és Sultz Sándor gyűjtése és írása alapján a **Koleszár Bazil Péter** által rendezett, **A jó pálinka itassa magát** című ironikus jelenetfűzért a stúdiószínpadon. A Nyugat-magyarországi Egyetem művészeti tansekének növendékeivel készítette el Jeles András **Victor Hugo: A nevető ember** című produkcióját, amely meghívást kapott a szabadkai Desiré Fesztiválra. Decembertől a klubban volt látható Szabó Tibor zenés önálló estje **A pincér dalai**.

Az év zárásaként december 31-én rendhagyó óévbúcsúztató produkciót mutattunk be, a **Revüziót**, amely az 1966/67-es táncdal-fesztivál Vas megyei felülvizsgálata volt. (A nézők közül kisorsolt zsűritagok újrarendezték az 1966/67-ben elhangzott dalokat, melyeket ez alkalommal a színház művészei adtak elő).

A legfiatalabb korosztály számára készült a **Pancimanci** című mesejáték Arany László gyűjtéséből, amelyet 2010 elején kezdtünk el játszani a szombathelyi óvodákban nagy sikerrel.

Folyattuk a megkezdett, a hagyományos színházi működésen túlmutató programokat magába foglaló **Thea-tér** programsorozatot, amelynek egyik kiemelkedő jelentőségű produkciója volt a **Szalmák Színháza**, amely a pályaválasztás előtt álló általános iskolásoknak szólt, a színház eszközeivel bemutatva és vonzóvá téve a hiányszak-

mákat. Az 5 szombathelyi előadást követően, több alkalommal, Győrben, Székesfehérváron, Pécsen, Szolnokon, Orosházán, Szegeden, Szolnokon, Miskolcon, Pakson, Nagykanizsán, és Budapesten folytatódott a „Szakmák Színháza” országjáró körútja.

Az alábbiakban felsorolás következik a Thea-tér programokból:

- **Színésztársalgó** – a Szombathelyi Televízióban hetente jelentkező színházi magazin műsor,
- **Vacsoraszínház – Cabaret a’la Carte:** A századelő magyar kabaré klasszikusai és slágerei valamint finom falatok,
- **Kaszkadőrnek születtem** – Piroch Gábor könyvbemutatója,
- **Szalonremi** – József Attila, Petri György és Samuel Beckett versei szólnak meg Jordán Tamás és Vallai Péter tolmácsolásában, miközben a két művész a demonstrációs táblán vérre menő sakkpartit játszik,
- **Szabadság, szerelem** – Beszélgetés Feldmár András Amerikában élő pszichológussal,
- **Adoma** – Molnár Piroska, Koltai Róbert, Jordán Tamás és Trokán Péter közreműködésével hangzottak el történetek a színházi társalgóból,
- **Unikum** – Beszélgetés dr. Somody Imrével,
- **A mentőosztályt alapító parancsnok** (Brutscher József emlékére) – könyvbemutató,
- **Kiállítások** – WSSZ arculat és a színházépület tervei a nyertes pályázatokból, Mackó képei – gyermekrajz kiállítás, Fekete-fehér + 1 szín – K17 Galéria kiállítása, Dóry Virág jelmezei – fotógaléria, Első évad képekben – WSSZ áttekintés, Rónaszéki Linda kiállítása, Banga Ferenc grafikusművész kiállítása,
- **Koncertek** a színház művészeinek közreműködésével: Bijou koncert, Blues Jam koncert, Westend Blues koncert, Elsa Valle Latin tánc- és koktélest, Konzi Big Band évadzáró műsora
- **Civil Thea-térben történt beszélgetések:** a Szombathelyi Civil Kerekasztallal, a Szombathelyi Kötélugró Klub tagjaival, Szelíd gyógyászat – Természetgyógyász kör
- **A Zenegér visszatér** – Huzella Péter gyermekműsora

- **Szóról szóra** – Burkon László párbeszédsorozata a Vas megyében élő vagy onnan elszármazott, szombathelyi vagy helyi kötődésű ismert közéleti személyiségekkel,
- **Kötelező olvasmány** – kortárs író-olvasó találkozó, amolyan városi könyvklub. Kéthavonta feladjuk egy-egy kortárs szerző művét, amelyet azután az érdeklődők a szerzővel vitathatnak meg. **Parti Nagy Lajos, Spiró György** voltak elsőként a vendégek, a beszélgetést Lévai Balázs vezette,
- **Magyar hangja** címmel **Stohl András, Hollósi Frigyes, Csankó Zoltán, Spilák Klára** és **Németh Judit** avatta be a nézőket a szinkronizálás rejtelseibe.

A budapesti **Merlin Színházban** vendégszerepelt **A nevető ember** című produkció, amelyet a POSzT programjai között is megtekinthetett a közönség.

A **DESZKA** Fesztivál meghívására **A jó pálinka itassa magát** című produkciónk képviseltette magát Debrecenben.

A színházi kínálatot néhány meghívott produkcióval színesítettük:

- **Bonnie és Clyde** – gengszter-románc Kamarás Ivánnal,
- **Vajda Lajos: Pedig én jó anya voltam** – Pogány Judit előadása,
- **Parti Nagy Lajos: A hét asszonya** SzépRóza-monológok Csákányi Eszter előadásában,
- **Figura Stúdiószínház** – Gyergyószentmiklós: 3 tánc Beckettre,
- **Lerajzolom percek alatt** – Koltai Róbert zenés önálló estje,
- **Grace és Gloria** – színmű két részben a Pécsi Nemzeti Színház vendégjátéka,
- **Mesék a sűgőlyukból** – Tarr Mária és Dunai Tamás tolmácsolásában,
- **Szólt az ember** – Jordán Tamás és Sebő Ferenc,
- **Platón: Szókratész védőbeszéde** Jordán Tamás és Horváth Ákos előadásában,
- **A Homo Ludens** több alkalommal is lehetőséget kapott: Invito – avagy Boccaccio itt kísért, Kapcsolatok mozdulat-zene előadás.

II/3. 2010. február 21. – 2011. január 21.

Február közepén elbúcsúztunk a HEMO-tól és a színház ezt követően – a felújítás befejezéséig – ideiglenes játszóhelyen, a Megyei Művelődési és Ifjúsági Központban (MMIK) működött.

Az évad utolsó bérletes bemutatója már itt született, ez Michael Frayn klasszikus bohózata, a **Függöny fel!** volt.

Czukor Balázs a Fő tér egyik lakásában rendezte meg a végzős színinövendékek improvizációjára épülő **Öt az egyben** című produkciót, amely mind a helyszín, mind a műfaj különlegessége miatt **több mint 40 előadást** ért meg.

Ezzel egyidejűleg **Kelemen Zoltán** rendezésében **Háy János drámáját, a Herner Ferike faterjét** is bemutattuk.

A **Katona József Színház** vendégszereplésében a világ számos országában nagy sikerrel vendégszerepelt **Csehov-művet, az Ivanov-ot** láthatta a szombathelyi közönség.

A **Szimfonikus színházban** zenéről és prózáról egészen új aspektusból hallhatott a közönség a Weöres Sándor Színház és a Savaria Szimfonikus Zenekar művészeinek közreműködésével: **Cherchez la femme – keresd a nőt!**

Augusztusban, a Savaria Történelmi Karnevál alkalmával mutattuk be **Feydeau: A tartalék tartalékos** című bohózatát, melyet Hamvai Kornél adaptált a szombathelyi közönség számára. A nagy sikerre való tekintettel az előadás átmeneti játszóhelyünkön is műsorra került.

A Jeles András által jegyzett **A kis lord elnyerte a Színkritikusok díját**, illetve **Szerémi Zoltán** a **Rivalda Fesztiválon a legjobb férfi mellékszereplőnek** bizonyult.

A Thea-tér programok keretein belül a **Kötelező olvasmány** című sorozatunk újabb vendégei előbb **Greco Krisztián, Egressy Zoltán** majd **Tóth Krisztina, Háy János, Garaczy László** és **Dragomán György** voltak.

Havi két alkalommal számos Vas megyei kötődésű közéleti személyiséget mutatott be a **Szóról szóra** produkció, amely az átmeneti időszakban a Berzsenyi Dániel Könyvtárban kapott helyet.

Elindítottuk a **Színházszerda** című kávéházi beszélgetésekből álló sorozatunkat. A Színházszerda egy olyan kötetlen, jó hangulatú beszélgetéssorozat a **Cafe Frei**-ben, amely azzal a céllal indult, hogy a színházi társalgó légkörét vigyük közelebb a szombathelyiekhez.

Összegezve: annak ellenére, hogy az év nagy részében a színháznak az átmeneti játszóhelyén, az MMIK-ban kellett működnie - mely a saját játszóhelyhez képest korlátozott játsszási lehetőségekkel bírt -, fennmaradt a színház iránti érdeklődés, és a nehezebb körülmények ellenére sem esett vissza a bemutatók és a fizető nézők száma.

II/4. 2011. január 22. -

2011. január 22-én ünnepélyes keretek között nyílt meg Szombathely felújított kőszínháza **Madách Imre: Az ember tragédiája** című művének díszelőadásával, melyen mind az ország, mind a megye, illetve a város prominens személyiségei képviseltették magukat, a nyitóbeszédet **Szócs Géza államtitkár** tartotta.

Bár a színház már a harmadik bérletsorozatát hirdette, ez az évad is csonka volt, hiszen csak januártól (az átadástól) májusig tudott a társulat színházi üzemszerűen működni. Emiatt erre az évadra csupán öt előadást kínáltunk a bérleteseknek:

- **Madách Imre: Az ember tragédiája** - rendező: Jordán Tamás
- **Masteroff-Kander-Ebb: Kabaré** - rendező: Béres Attila
- **Heltai Jenő: Naftalin** - rendező: Mohácsi János
- **Bernard Shaw: Pygmalion** - rendező: Keszég László
- **Arthur Miller: Az ügynök halála** - rendező: Valló Péter

A csonka évad ellenére ebben az évben is szolgáltunk **ifjúsági bérlettel**, amelynek kínálatában **A kis lord**, **Az ember tragédiája**, a **Pygmalion** és a **Szókratész védőbeszéde** című produkciók szerepeltek.

A 2011/2012-es első, immár színházi számítás szerint is teljes szezonunkban kilenc produkciót kínáltunk a bérletes közönségnek, egy őszi és egy tavaszi időszakra bontva.

A produkciók sorát Gál József népszínműve, a **Peleskei nótárius** nyitotta Schlanger András, Várady Szabolcs és Bognár Róbert átíratában (rendező: Schlanger András).

Ezt követte **Reginald Rose** klasszikusának, a **Tizenkét dühös embernek**, illetve **Masteroff-Kander-Ebb** másik nagysikerű zenés játékának a **Chicago**-nak a bemutatója. A rendezők itt **Silló Sándor**, valamint **Keszég László** voltak.

A Márkus Emília teremben a **Zarándokének, avagy a színház elfoglalása** című, **Jeles András** által jegyzett **ballada**, a színházteremben pedig **Mohácsi János** rendezésében **Shakespeare: Szentivánéji álom** című művének feldolgozása került színre. Ez utóbbi bekerült a **2012. évi POSzT versenyprogramjába**.

A tavasz első bemutatója a nagyszínpadon **Jordán Tamás** rendezésében **Móricz Zsigmond: Rokonok** című műve volt, amellyel párhuzamosan **Soós Péter** első szombathelyi rendezéseként **Háy János: Rák Jóska, dán királyfi** című előadását láthatta a közönség. A bérletes évad zárásaként **Valló Péter** rendezi a nagyszínpadon a májusi bemutatásra tervezett **Molière: A nők iskolája** című vígjátékát, amellyel egyidejűleg **Béres Attila** állítja színpadra **Urs Widmer: Top dogs** című színművét.

Bérleten kívüli előadásaink sorában két stúdióelőadás került a közönség elé: **Koleszár Bazil Péter** rendezésében **Sultz Sándor: Pótkolbász, avagy szurrogátum delikátesz** című Hamvas Béla-átirata, valamint **Nagy Cili** első rendezéseként a John Osborne drámája alapján készült produkció, **Dühöngő** címmel. Ez utóbbi bekerült az **ifjúsági bérlet** előadásai közé, **Az ügynök halála**, a **Rokonok** és **A nők iskolája** című új bemutatóink társaságában.

Jordán Tamás rendezésében került sor a színház interaktív gyerekelőadásának, **Zalán Tibor: Hetvenhét** című zenés művének a bemutatójára a Márkus Emília teremben.

Immár minden szempontból professzionális körülmények között, a frissen kialakított **Krúdy Klubban** teljes gőzzel indultak meg azok a programok, amelyek a hagyományos színházi nyelven túl más módon is meg tudják szólítani a közönséget, hatni tudnak a környezetre. Egyrészt folytatódnak a korábban útjukra indított sikeres rendezvénytársulatok.

Kiállítások: a színház életével, az aktuális bemutatókkal kapcsolatos tárlatok. Tavasszal **az Irokéz Gyűjteményből** válogatunk a fent említett szempontok alapján.

Kötelező olvasmány: idei első vendégünk **Vámos Miklós** volt.

Az új épület adta lehetőségeket is kihasználva újabb produkciókat indítottunk újtjukra:

Ezek közül elsőként kell említeni a Szakmák Színháza című pályorientációs program folytatásaként elkészült **Mérműszínházat**, amely ez alkalommal a középiskolai tanulókkal próbálja megismertetni és megkedveltetni a mérnöki tudományokat, téve ezt természetesen a színház eszközeivel. A produkció a Pannon Novum Innovációs Ügynökséggel koprodukcióban készült, és a regionális fejlesztési szervezetek segítségével minden régióba eljutott.

Folytattuk a **Szakmák Színházának** országos turnéját, az első negyedévben Székesfehérváron, Zalaegerszegen, Szentgotthárdon, Dunaújvárosban, Lendván és Egerben is láthatták az előadást a pályaválasztás előtt álló diákok.

Császárok napja. Szombathely dicséretes módon és szeretetre méltóan őrzi a 2000 éves múlt hagyományait. Erre épül ez az este is. Rögtönzött jelenetekkel és szakavatott segítséggel (dr. Katona Attila történész és Barták Balázs dramaturg) idézzük fel hol Claudius, hol Caligula, vagy éppen Domitianus császár korát, zenét hallunk ebből a korból, irodalmi idézetek segítenek a múltba repíteni bennünket. Az étterem konyhája leporolja ez alkalommal a két évezrede nem használt „szakácskönyveket”, remek vacsorát is kapunk.

Viccel üjtjük agyon. A Színház nem mindig a béke szigete. A próbákon bizony néha forrnak az indulatok. Talán nem is lehet ez másként. A színészek érzékeny lelkű emberek, akik nehezen viselik a bántónak vélt szavakat. Persze nincs igazi harag, csak lobbanékony reakciók. Hamar napirendre térnek az afférok fölött. Bizonyos időközönként színre visszük és eljátsszuk azt, ami a próbákon történt, kibeszéljük a közönségnek egymást és magunkat. Jó kedéllyel oldjuk fel az esetleg megmaradt feszültséget, bepillantást engedve a színházi mindennapjainkba.

Miért szép? Kéthavi rendszerességgel jelentkező új program, ahol színházi, zenei és képzőművészeti alkotásokról beszélgetünk alkotókkal, előadóművészekkel. Az est házigazdái: Mérei Tamás, a Savaria Szimfonikus Zenekar vezetője, Oroszy Csaba festőművész és Jordán Tamás.

Exponálás. Szombathelyi fotósok játékos vetélkedője

Operamesék Selmeczi Györggyel. Selmeczi György az egyik legnagyobb tudású és tehetségű zeneszerzője a magyar színházi életnek. Ugyanakkor jeles előadó is. A 90 percben szó esik sok mindenről, a színházi zenétől a Verdi-operákig. Ha őt hallgatjuk, nem kételkedünk az ismert mondás igazságában: "zene nélkül lehet élni, de nem érdemes".

WSSZ Majális. Nagyszerű családi program: aszfaltrajz-verseny, kézműves foglalkozás, gördeszka, mesejáték, és nem utolsósorban Bodrogi Gyula főztje

Talán – Németh Judit önálló estje. A fikciós keretjáték egy szerződési tárgyalás. Jordán Tamás igazgató hallgatja Németh Judit színésznőt. A téma, hogy mit szeretne játszani a soron következő évadban. A színésznő tele van vágygal, ambícióval. Ezt is szeretné elénekelni, azt is és talán amazt is. Ebből áll össze az est: kedvenc dalok mellett megismerkedünk a színésznő és az igazgató szerződések idejére eső problémáival.

Széllel szembe – poénok és poémák – Jordán Tamás stand up estje. Mulatságos történek közé becsusszannak komoly versek is.

Tavasszal új témákat érint a **Színházszerda. Az én évadom** címmel művészeink mutatják be nem színházi kötődésű szombathelyi barátaikat.

Az **idegen nyelvű előadások** kedvelői a Madhouse Theatre Company nagyszerű **Shakespeare Összes Rövidítve (S.Ö.R.)** előadását láthatták három alkalommal az elmúlt évben.

Koltai Róbert: Napló-szilánkok című estjének – melyet Móricz Zsigmond naplójából állított össze – vidéki bemutatója a Weöres Sándor Színházban volt, a Móricz-leszármazottak részvételével.

Színházi szösszenet. Vass Szilárd és Kálmánchelyi Zoltán, a két komi(mi)kus-művész a Weöres Sándor Színház repertoárjából szemezgetve egy olyan varázslatos világba kalauzolja el nézőit, ahol bármi megtörténhet, színházi titkok részesei, akár kulisszatitkok tanúi is lehetnek.

A szombathelyi **Iseum** átlakítását követően a Szombathelyi Televízió megbízásából, a színház művészeinek közreműködésével, Horgas Ádám rendezésében készítettük el **az Isis szentély misztikus**

jelenetsorát. A közel 8 perces jelenet filmes elemekből, vizuális effektekéből, valamint hangzó anyagból áll, amelyben az ősi elemekből lassan bontakozik ki Isis istennő alakja.

2011 nyarán a **Savaria Történelmi Karnevál** programsorozatába illeszkedve, rendhagyó bemutatót tartottunk. Schlanger András ötlete alapján a színházrajongók a netkomeia.hu oldalon írhatták le ötleteiket, javasolhattak témát, helyzeteket, karaktereket. Ezeket a **Várady Szabolcs** író, költő, műfordító, szerkesztő, **Lator László** író, **Bognár Róbert** műfordító, dramaturg, szerkesztő, **Rudolf Péter**, **Jordán Tamás** és **Schlanger András** színész-rendező alkotta zsűri véleményezte, majd a kidolgozásra alkalmas koncepció alapján létrejött művek közül **Lőrinczy Attila: Könnyű préda** című bohózata lett a nyertes. Ezt láthatta a közönség **Udvaros Dorottya**, **Hollósi Frigyes**, **Lázár Kati** és **Jordán Tamás** főszereplésével.

Andy Hefler, a Madhouse Theatre Company egyik tagja, a **Beugró** című televíziós produkció trénera tartott **kurzust** a színház művészeinek, amelynek a végeredménye május végén egy improvizáción alapuló előadás lesz.

Továbbra is lehetőséget és teret adtunk civil valamint jótékonyági kezdeményezéseknek, üzleti és társasági rendezvényeknek. Ebbe a körbe tartoztak például:

- **Fekete István Állatvédő Egyesület**
- **Szombathelyi Kötélugró Klub**
- **Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége**
- **Vas Megyei Polgárőr Szervezetek Szövetsége**
- **Képmásképp** – fiatal iparművészek bemutatkozása
- a **Zrínyi Ilona Általános Iskola** és a **Nagy Lajos Gimnázium** ünnepi rendezvényei, valamint
- a **Női Vállalkozó Klub** beszélgetés-sorozata, melynek vendégei többek között **Molnár Piroska** és a miniszterelnök úr felesége, **Lévai Anikó** voltak.

2011 novemberében a Weöres Sándor Színház megalapította **Szenátusát**. A 12 főből álló testület tagjai a **Vas megyei szellemi élet meghatározó egyéniségei**.

A Weöres Sándor Színház Szenátusa azzal a nemes szándékkal alakult, hogy elkötelezetten szolgálja a Színházat, ennek érdekében

részese s alakítója legyen a Színház létezéséhez elengedhetetlenül szükséges társadalmi összefogásnak. Célja, hogy növelje a színház támogatottságát.

Íme az illusztris névsor:

- **dr. Hende Csaba**, honvédelmi miniszter
- **V. Németh Zsolt**, a Vidékfejlesztési Minisztérium államtitkára
- **dr. Puskás Tivadar**, Szombathely Megyei Jogú Város polgármestere
- **Kovács Ferenc**, a Vas Megyei Közgyűlés elnöke
- **Brumbauer József**, a BPW-Hungaria Kft. ügyvezető igazgatója
- **Esztergályos Jenő**, az Apáczai Kiadó tulajdonosa
- **dr. Fejes Péter**, fellebbviteli főügyészségi ügyész
- **dr. Kolbenheyer Ottó**, a Madentko Klinika (fő) tulajdonosa
- **dr. Kondor János**, a Vas Megyei Munkaadók és Gyáriparosok Szövetségének elnöke
- **dr. Nagy Lajos**, a Vas Megyei Markusovszky Kórház Nonprofit Zrt. vezérigazgatója
- **Németh József**, az OTP Bank Észak-dunántúli Régiójának ügyvezető igazgatója
- **dr. Ipkovich György** ügyvéd, országgyűlési képviselő

II. A MEGVALÓSÍTÁS

A számok tükrében

	Bérletes előadások			Bérleten kívüli saját előadások			Meghívott előadások			Thea-tér rendezvények				
	bemutatók száma	előadások száma	nézőszám	produkciók száma	előadások száma	nézőszám	produkciók száma	előadások száma	nézőszám	produkciók száma	előadások száma	produkciók száma	előadások száma	produkciók száma
2008. 09.01.- 2010. 12.31.	7	217	37 476	18	172	18 930	25	45	6214	3	16	813	33	68
2011. 01.01.- 2012. 03.31.	12	267	53 784	20	127	13 796	15	22	2084	13	30	1992	21	57
Összesen	19	484	91 260	38	299	32 726	40	67	8298	16	46	2805	54	125

III. A JÖVŐ TERVEI

III. A JÖVŐ TERVEI

A Tisztelt Kurátoroknak feltétlenül el kell gondolkodniuk azon, hogy a Weöres Sándor Színház megalapításától ugyan eltelt közel öt év, de valójában csak alig több mint egy éve dolgozunk megfelelő körülmények között.

A szombathelyi színház alapításának gondolata 2006-ban fogant meg. Közel öt év telt el szorgos munkával, amíg elértük azt, hogy van korszerű színházépületünk, remek társulatunk, szerető közönségünk, vagyis van **Színházunk**.

Ehhez az Alapító Okirat megfogalmazásától és a társaság bejegyzésétől számítva embert próbáló feladatok sorát kellett megoldani. A társulat és a rendezői csapat összeállítása, a korábbi ideiglenes játszóhelyek kialakítása, az építkezés beindítása, az új épület terveinek elkészítése, azok engedélyeztetése, a kivitelezői pályáztatás és a közbeszerzés összes nehézsége, maga a közel egy évig tartó építkezés a napi számos problémájával – mindez hallatlanul sok munkát és odaadó, kitartó lelkesedést és töretlen hitet igényelt. Négy év küzdelme után eddig mindössze alig valamivel több mint egy év állt rendelkezésre, hogy élvezhessük az addig befektetett munka gyümölcsét és élhessünk vele.

A HEMO majd az MMIK adottságai nem tették lehetővé az alapkonceptió maradéktalan végrehajtását. Az új épület átadásától azonban már minőségileg más munka folyik. A 2011. január 22-től eltelt időszak sikerei, a programok sokfélesége, a közönség szeretete, a növekvő jegybevétel ... mindez záloga annak, hogy a Weöres Sándor Színház a magyar színházi életben jelentős szerepet töltsön be. A nálunk dolgozó rendezői gárda, amely a tehetséges és elszánt társulat mellett a nívós művészi munka záloga, bármely vidéki színház számára irigylésre méltó lehet: Valló Péter, Béres Attila, Keszég László, Soós Péter, Jeles András, Mohácsi János, Silló Sándor, Horgas Ádám, vagy az európai hírű cseh rendező, Ivo Krobot.

Ha arra gondolok, hogy milyen kevés idő állt eddig rendelkezésünkre az új épületben, és ennek ellenére milyen jelentős eredményeink vannak, akkor bizakodással tölt el a jövő.

Engedjék meg, hogy összefoglaljam eddigi pályafutásomat. Csak a stációkat írom le, a szerencsémnek köszönhetően szinte mindig a legjobb helyen voltam a legjobbkor. (Egyetemi Színpad 1961–1970, 25. Színház 1971–1979, Kaposvári Csiky Gergely Színház 1980–1990, Merlin Színház 1991–2002, Nemzeti Színház 2003–2007). Az utóbbi két intézménynek igazgatója is voltam. 21 éve vezetek színházat.

Világosan fogalmazva: szinte el sem kezdtük még azt a munkát, amelyért Szombathelyre szerződtem. Tele vagyok tervvel, ambícióval, akárcsak a munkatársaim. A nyitány eredményessége nagy reményekre jogosít fel minket. Az idei POSzT-ra kerülés fényes bizonyítéka ennek.

Ennek a pályázatnak feladata elérni a folytatást.

III/1. A színházi munka eredményességének folytatása

III/1/1. Szombathely és Vas megye lakóinak színházra nevelése, a bérletesek és fizető nézők számának növelése

A színházalapítást megelőző időszakban gondos felmérő munkát készítettem Szombathely színházi kultúrájának, a színházba járás helyi szokásainak feltérképezésére. Alapvető megállapításaim: a korábbi években a 400 fős MMIK adott otthont befogadó színházként a „Márkus Emília” bérlet előadásainak. Ez a 400 néző megtekinthette az ország legjobb színházainak előadásait a Katonától a Radnótiig. Ennek a 400 nézőnek színházi műveltsége, hozzáértése, igénye vetekszik a legigényesebb pesti nézőközönség színházi elvárásaival. (Színeszként, rendezőként ezt én magam is megtapasztalhattam.)

A Művelődési és Sportházban mentek a nagy teret igénylő zenei előadások. Ezek nagy része művészi igényben nem vetekedhetett a MMIK előadásaival, de kielégítő színvonalon teljesítették az erre a műfajra vágyók kívánságait. Alkalmanként 800 – 1000 néző láthatta ezeket az előadásokat. Néhány tíz néző látogatott el a közeli megyék színházaiba, Zalaegerszegre, Sopronba, Veszprémbe, Győrbe. Vagyis mindösszesen közel 1500 szombathelyi lakos látott rendszeresen színházi előadásokat, a többiek, vagyis több mint 70 000-en (!) sosem voltak színházban. Miután a Magyar Televízió is leszokott a színházi

előadások közvetítéséről, így mondhatjuk, Szombathely lakosságának döntő része nem rendelkezett színházi műveltséggel, nézőként teljesen kezdőnek tekinthető. Ilyen feltételekkel kellett elkezdni a színházi munkát, megmaradni azon a pengeélen, amit a két látszólag ellentétes szempont kijelöl: egyrészt elvárják tőlünk a művészileg rendkívül értékes előadásokat a nagyon igényesek (számuk az egészhez képest elenyésző), másrészt olyan közérthető tartalmú és formájú előadásokra van szükség, amelyek behívják a színházba az eddig azal nem találkozott polgárokat. Megismétlem, ez az ellentmondás látszólagos, lehet olyan produkciókat is létrehozni, melyek eleget tesznek mindkét szempontnak. Lehet, de nagyon nehéz. Borotvaél. Az eddigi műsortervek szem előtt tartották ezeket az elvárásokat, inkább több mint kevesebb sikerrel. Ehhez a kérdéskörhöz azonban még hozzátartozik egy megfontolásra érdemes, kikerülhetetlen szempont is. Ez pedig a társulat tagjainak és a velük dolgozó rendezőknek a művészi, szakmai feltételei, elvárásai. A Tisztelt Bírálók tisztában vannak mindkét alkotói névsorral. Véleményem szerint a nevek (művészek) magas színvonalat, értékes műhelymunkát, tehetséget fejlesztő szakmai kihívásokat feltételeznek. Ezek a kollégák az én hívó szavamra és művészi koncepciómra szerződtek Szombathelyre. Nem megkerülhető azonban az az objektív tény, hogy ez a város közlekedésileg az egyik leghátrányosabb helyzetű megyei jogú város. Innen nehéz felugrálni Budapestre, esetleg más színházakban más kollégákkal más jellegű kihívásokat, szinkront, filmszerepeket elvállalni. Ráadásul kicsi a társulat, sok a bemutató – nem is tudnak hosszabb távra elszabadulni. Miért érdemes mégis vállalni ezt az általam elvárt „missziót”? A Weöres Sándor Színházban meglévő szakmai munka értékéért. A tehetségüket kamatoztatni engedő, művészi kihívásokat jelentő feladatokért. Ezt a rendkívül fontos szempontot is figyelembe kell venni a színházi program kialakításakor. Vagyis a közönségszerepek, a biztos sikernek ígérkező művek bemutatása mellett nem lehet mellőzni az új utakat kereső, a nézők számára talán nehezebben befogadható, de mindenképpen fontos kérdéseket feszegető, és az alkotók számára izgalmas feladatot jelentő produkciók bemutatását. Ha nem látnám el őket ilyen, a jogos igényüket kielégítő progresszív feladatokkal is, a társulat java nem maradna itt. A színház feladata, hogy nyitottan

gondolkodó, érdeklődő embereket neveljen; hogy a maga eszközeivel kérdéseket vessen fel, válaszokat adjon a társadalmat befolyásoló problémákra. A globalizálódó, a tömegízlés és tömegcikkek által uralt világban a nemzeti identitás, az egyediség szentélye, a közösségek összetartó, definitív helye a színház.

Összegezve: a jövőben is igyekszünk minden fent említett szempontot figyelembe venni. Észrevehetően nő a közönség bizalma és létszáma. Kialakult egy jól behatárolható és számában növekvő közönségréteg, amely befogadó a korszerű, progresszív színházi nyelvezetre is. Számukra már érdemes olyan előadásokat műsorra tűzni, melyek egyszerre okoznak szellemi izgalmat színészek és nézőnek egyaránt. Ezeknek nem kell befutni a bérletes előadásoktól elvárt nagy szériát. Ahogy az eddigi munkásságunkat megkoronázta a **Szentivánéji álom** 2012. évi POSzT-ra történt meghívása, valamint **A kis Lord**-ért kapott Színikritikusok díja és Szerémi Zoltán Rivalda-díja, bízunk benne, hogy a jövőbeni hasonló szellemű eredményes munka is hasonló sikereket hoz a könnyedebb, szórakoztatóbb produkciók mellett.

Régi tervünk, hogy kapcsolatot teremtsünk a **határainkon túl élőkkel**. Német nyelven feliratozott előadások alkalmat teremthetnek arra, hogy szombathelyi kirándulást szervezzünk a burgenlandiaknak. Ez jelentene egy délelőtti városnézést, utána a színházban egy ebédet, majd a délutáni előadás megtekintését.

A színház épülete továbbra is rendelkezésre áll gálaműsorok, vállalati rendezvények lebonyolítására.

III/1/2. A fiatalok (tizenévesek) színházra nevelése – a jövő közönsége

Az egyik legfontosabb feladat. A már létező ifjúsági bérletes előadások mellett a 2012/13-as szezon tervei között szerepel egy színházra tanító/nevelő előadás. **Miből lesz a cserebogár** címmel olyan rendhagyó produkciót állítunk színpadra, amely azt mutatja be, **hogyan teljesedik ki egy jelenet** az olvasópróbától a bemutatóig. Mit ad a pusztán elmondott szöveghez egy rendezői instrukció, a díszlet, a jelmez, a zene, a koreográfia és a világítás. (Erre a **La Mancha lovagja** valamelyik nagy zenés, táncos jelenete alkalmas.)

Amennyiben a bérleteseink száma meghaladja a 4000-et, csökkenthető a bérletben bemutatandó produkciók száma és a megüresedett helyen lehetőség nyílik **kifejezetten ifjúsági előadások** létrehozására, elsősorban a magyar és a világirodalmi klasszikusokat alapul véve.

Szombathelyi találmány a **nagy versmondás**. Dr. Fűzfa Balázs irodalomtörténész, egyetemi docens kiválasztotta a számára legértékesebb 12 magyar verset. Ezekről félévente mindig más-más, az adott vershez kapcsolódó helyszínen konferenciát tartanak. Ennek nyitó eseménye minden alkalommal ez a felemelő közös versmondás. Először 2008 szeptemberében mondtuk el 1100 diákkal Pilinszky János **Apokrif** című versét. Ezt a televízió is rögzítette, és számos alkalommal műsorra tűzte. A „nagy versmondás” nagy élményt jelent a diákoknak, a rendezvény szervezőinek, közreműködőinek és a tanároknak egyaránt. A televízió által sugárzott felvételek közelképein jól látható a gyerekek odaadó, átszellemült arca, szinte kitapintható a közös élmény varázslatos hatása.

Ennek kistestvére, a jövőben is folytatni kívánt **Kis versmondás** sorozat, amely az 5–12. évfolyamok osztályaiban, az osztálytermekben egy-egy adott osztállyal közösen elmondhatja azokat a verseket, melyeket a diákok abban a tanévben tanulnak.

A „Kis versmondás” szituációkat is jelent, vagyis a közös versmondás személyessé tudja tenni a diákok viszonyát az éppen soron következő verssel. Eddig **közel 50 osztályban** tartottunk ilyen rendhagyó irodalomórát.

III/1/3. A gyerekelőadások

Eddig is gondoltunk a legkisebbekre (**Mackó kalandjai, Pancimanci, Varázskendő-Egérbolygó, Hetvenhét**). Továbbra is lesznek hasonló előadásaink. A nagy sikerű **Hetvenhéttel megyei és országos turnét** szervezünk a következő évadban.

III/2. A kortárs magyar drámairodalom szolgálata

III/2/1. Jövőre lesz névadónk, Weöres Sándor centenáriuma.

Ez a legfontosabb 2013. évi rendezvénysorozatunk. Bár tervezett programjaink egy része a Thea-tér zászlaja alá kívánkozik, mégis itt szeretnék a tervekről bővebben beszámolni.

Az évforduló napján, június 22-én tartjuk Weöres Sándor örök érvényű művének, a **Szent György és a sárkánynak** díszbemutatóját, melyet Valló Péter rendez.

A 2012/13-as szezon ifjúsági bérletének előadásai között szerepel a Katona József Színház szombathelyi születésű művészeinek, Fekete Ernőnek **Mennyekbe vágató prolibusz** című Weöres-estje.

Több ezer diák részvételével a szombathelyi főtéren **Nagy versmondást** tartunk az ünnepelt verseiből.

A centenárium tiszteletére **meghívásos drámapályázatot** írunk ki és vállaljuk, hogy a díjazott műveket bemutatjuk. (Ennek feltétele, hogy a majdani zsűri csak az arra érdemes műveknek adjon elismerést.)

Országos szavalóversenyt rendezünk a Weöres Sándor Színházban általános és középiskolások számára.

Weöres Sándor életútját bemutató **kiállítást** tervezünk.

III/2/2. A közönség által nagyon kedvelt **felolvasószínház** keretén belül havonta bemutatjuk a kortárs magyar szerzők legfrissebb munkáit.

III/2/3. A 2012/13-as szezonban szeretnénk létrehozni a 9700 után egy **újabb Szombathelyen játszódó, Szombathelyről szóló és a társulat tagjaira írt színdarabot**. Ennek érdekében szövetséget kötünk valamelyik, a feladatot érdekes kihívásnak tekintő szerzővel.

III/3. A „missziós” feladatok - a Thea-tér és egyéb rendezvények bővítése

III/3/1. Továbbra is műsoron szerepelnek a már sikeresnek bizonyult produkcióink (**Császárok napja, Viccel ütjük agyon, Tudomány a színpadon, Kötelező olvasmány, Magyar hangja** stb.) Ezek sorát gazdagítjuk majd a jövőben; a társulat tagjai már érzik ezek fontosságát, a színészek és a nézők számára egyaránt különleges élményeket nyújtó lehetőséget.

Nagyszerű estének ígérkezik a **Dalnokverseny** (költők, zenészek és színészek helyben alkotják meg és adják elő az erre az alkalomra kitalált feladatokat), valamint a **Zongorapárba** (négy kiváló zongorista: Szakcsi Lakatos Béla, Selmeczi György, Darvas Ferenc, Jávor Ferenc zenei rögtönzésekkel szórakoztatják egymást és a közönséget).

III/3/2. Az eddigi kezdeti lépések után szorosra szeretnénk fűzni a megye városai és a Weöres Sándor Színház kapcsolatát. Túl azon, hogy rendszeresen viszünk vidékre előadásokat és gyarapítjuk a megyében a bérletesek és jegyvásárlók számát, egy fontos sorozatot tervezünk, melynek gondolata a színház megalakulásától érlelődik. Minden hónapban **más-más Vas megyei kistérség (járás) lesz a Weöres Sándor Színház vendége**. Ilyenkor bemutatjuk az adott terület kultúráját, szokásait, hagyományait, gazdasági és társadalmi problémáit. Ezek az alkalmak pozitív lobby-lehetőséget teremtenek a helyi közélet meghatározó szereplői számára.

III/3/3. Továbbra is szerepet vállalunk abban, hogy a színház a maga nyelvén hozzászóljon társadalmunk megoldandó problémáihoz. Hasonlóan a Szakmák Színházához és Mérnökszínházhoz, tervezünk egy előadást **Nénó** címmel, mely **az elsősegélynyújtásról, a drogprevencióról, a fiatalok egészséges életét veszélyeztető jelenségekről** szól majd a színház eszközeivel.

III/3/4. A színház kapuja, épülete, minden terme, étterme nyitva áll mindenki előtt, aki fontosnak tartja, hogy az általa megjelölt problémát szélesebb körben megvitassuk. Szeretnénk segítséget nyújtani a **civil szervezeteknek**, és minél több emberrel megértetni, hogy a színház egyike azon kevés helyeknek, ahol jó adottságok mellett nyílik lehetőség a kérdések megvitatására, és a színház a maga eszközeivel partner ebben. Szeretnénk minél több helyi lakos figyelmét felhívni arra, hogy külön-külön mindenkinek felelőssége van abban, hogy az életünk hogyan alakul, ezért vegyenek részt minden olyan eseményen, mely kapcsolatos a mindennapjainkkal.

III/3/5. Partnerek leszünk továbbra is a városi (megyei) események, ünnepek megrendezésében. A színház művészeivel az intézmény falain kívül is alkalom lesz találkozni, nyilvánvalóvá tesszük, hogy a **Weöres Sándor Színház a város és a megye vezető kulturális intézménye.**

III/3/6. Élő szlovák és cseh kapcsolatainkat felhasználva eredménnyel szeretnénk indulni a **Visegrádi Négyek** számára meghirdetett szeptemberi pályázaton. Egy színházi előadás létrehozásán fáradozunk, amelyben az alkotók a Visegrádi Négyek országaiból kerülnek ki.

III/3/7. Az előcsarnokban folytatni kívánjuk időszakos kiállításainkat és magától értetődően rendszeresen tartunk majd könyvbemutatókat is.

III/4. Műsorterv

Egyelőre csak a 2012/13-as évad műsorterve konkrét:

Nagyszínpadi bemutatók:

- **Molnár Ferenc: Játék a kastélyban** – rendező: Jordán Tamás
- **Wasserman-Leigh-Darion: La Mancha lovagja** – rendező: Silló Sándor
- **Anthony Shaffer: Mesterdetektív** – rendező: Horgas Ádám
- **Peter Shaffer: Black Comedy** – rendező: Mohácsi János

Kamaraszínpadi bemutatók:

- **Bohumil Hrabal: Szigorúan ellenőrzött vonatok** – rendező: Ivo Krobot
- **Georges Feydeau: Kézről kézre** – rendező: Hamvai Kornél
- **Dosztojevszkij: A félkegyelmű** – rendező: Jeles András
- **Egressy Zoltán: Portugál** – rendező: Szerémi Zoltán

A műsorstruktúra lényegében mindaddig változatlan lesz, amíg a bérletesek száma 4000 fő alatt marad. Ez jelenti a **nagyszínházi és a Márkus Emília termi 4-4 bérletes előadást**, amelyek a jó értelemben vett népszínházi szellemiség égíse alatt változatos műfaji kínálatot teremtenek. Ezekben a termekben évi 160-160 előadásra kerülne sor. Kötelező feladat – ahogy eddig is –, minden évadban mind nagyszínpadon, mind kamaraszínpadon műsortervbe illeszteni klasszikus és kortárs magyar szerzők műveit.

A bérletsorozat előadásai mellett tovább játsszuk az előző évadokról repertoáron maradt produkcióinkat és a stúdiósínpadon továbbra is bemutatunk olyan előadásokat, melyek a társulat tartalék energiáiból és a rendezők kísérletező kedvéből jönnek létre. A Krúdy Klub továbbra is a Thea-tér produkciók fő helyszíne.

III/5. Rendezők

Nagyon hamar kialakult a Weöres Sándor Színház ma már állandónak tekinthető rendezőgárdája.

- **Mohácsi János** (*Naftalin, Szentivánéji álom*)
- **Béres Attila** (*Anconai szerelmesek, Kabaré, Top dogs*)
- **Jeles András** (*Nevető ember, A kis lord, Zarándokének*)
- **Keszég László** (*Pygmalion, Chicago*)
- **Jordán Tamás** (*Cserezsnyéskert, Függyöny fel!, Az ember tragédiája, Rokonok*)
- **Soós Péter** (*Rák Jóska, dán királyfi*)
- **Silló Sándor** (*Tizenkét dühös ember*)
- **Horgas Ádám** (*Lüszisztraté, Az ember tragédiája – filmes munkálatok, Isis*)

Az elkövetkező években további vendégrendezőket invitálnánk egy-egy produkcióra (lásd szándéknyilatkozatok).

A következő évad jelentős eseményének tartjuk az **Ivo Krobottal** tervezett munkánkat, ő egy **Hrabal**-klasszikust, a **Szigorúan ellenőrzött vonatok**at viszi színre.

Érdekes kísérletnek mutatkozik **Hamvai Kornél** első rendezése, **Feydeau Kézről kézre** című bohózata, melyet ő maga fordított le magyar nyelvre.

A Horgas Ádám által rendezendő **Mesterdetektív** egy újszerű kezdeményezés tárgya lesz: egy mini filmes stáb végigköveti egy előadás készülésének folyamatát. Ennek köszönhetően elkészül egy tévéjáték is. Nem színházi közvetítés lesz, hanem egy kimondottan játékfilmes szemlélettel elkészített mű, belső kameramozgásokkal, közeli-közeli, filmes attitűddel rendelkező önálló alkotás. Ha a dramaturgia megengedi, a kész tévéjátékot **egy többrészes websorozatra** bontjuk.

Rendezőként próbálja ki magát a jövő évadban egyik színművésznünk is. **Szerémi Zoltán** irányítása alatt mutatjuk be **Egressy Zoltán Portugál** című darabját.

Nem bérletesnek szánt előadás **Tasnádi István Babelnája**, amelyet szintén a társulat egyik tagja, **Nagy Cili** rendez a stúdiószínpadon.

III/6. A társulat

A színházalapító névsor a pályázat elején megtalálható.

A változásokról:

2010 tavaszán kivált a társulattól **Dömötör Tamás** rendező, **Péter Kata**, **Czukor Balázs** és **Szabados Mihály** színészek.

Dömötör Tamás nem értett egyet azzal a koncepcióval, mely populárisabb előadásokat is bérleten tart, figyelemmel és fegyelemmel van a meghirdetett bemutató időpontjára és a nézőszámra. Nem tartotta tolerálhatónak azt az elvárást, hogy egy közpénzen működő városi színháznak mindenféle színházi ízlést ki kell elégítenie, estéről estére meg kell töltenie a nézőteret, minden réteg számára élményt kell nyújtania. Más, ilyenfajta kötöttségektől mentes, szabad utat keresett magának.

Péter Kata egyrészt Dömötör személyéhez kötődött, másrészt úgy érezte, hogy Budapesten nagyobb lehetősége lesz az ismertségre, az országos népszerűsége, mint amit Szombathelyen remélhetett.

Czukor Balázs Bodó Viktor műhelyétől remélt újszerű kihívásokat, ő a 2012/13-as szezonra visszaszerződik a Weöres Sándor Színházhoz.

Közben gyarapodott is a társulat. Vendégként már korábban játszott nálunk **Szabó Győző** és **Mertz Tibor**, ma már mindketten társulati tagok. **Nagy Cili** 2010 tavaszán szerződött le, **Zayzon Zsolt** és **Márcz Fruzsina** 2011 őszén. Ezzel párhuzamosan televíziós munkái miatt **Czapkó Antal** a fővárost választotta.

A Nyugat-magyarországi Egyetem Savaria Egyetemi Központ Színházművészeti Tanszékén végzett hallgatók mára a társulat tagjai: Balogh János, Budai Dávid, Kristóf Roland, Lévai Tímea, Papp-Ionescu Dóra, Poppre Ádám, Pusztai Fanni, Schmidt Róbert, Senkovics Petra, Szabó Róbert Endre, Unger Tünde és Varga Dóra.

IV. A HELY

IV. A HELY

IV/1. Nagyszínpad

A színpad és a nézőtér viszonya rögzített, a mintegy 270 fős teremben 180 bérletes hely van eladva, ami azt jelenti, hogy minden este további közel 100 érdeklődőt kell a színházba csábítani. Ez a bérletssorozat populárisabb produkcióinak helyszíne, elmondható hogy az itt bemutatott darabok néhány kivételtől eltekintve minden alkalommal telt ház előtt futnak. A produkcióink nagy részét a bérlet kijátszása után is műsoron tudjuk tartani, és ezeket repertoár rendszerben játsszuk tovább. A bemutatott nagyszínpadi produkciókat a bérlettel együtt – a sikertől függően – átlagosan 30 alkalommal tudjuk műsorra tűzni.

IV/2. Márkus Emilia Terem

Nagyon korszerű, mobil nézőtérrel rendelkező játszóhely, a színpad és a nézőtér viszonya tetszőleges. 180 néző tud egyszerre helyet foglalni. Az itt bemutatott produkciók szintén a bérletssorozat részei. Itt kerülnek színre a kísérletezőbb, kevésbé közismert művek. A bérlettel nem rendelkezők csak a bérletszünetre kitűzött előadásokat tudják megtekinteni. Örömteli tény, hogy az itt bemutatott produkcióink jó néhány bérleten kívüli előadást élnek meg.

IV/3. Stúdiószínpad

A kísérletezés, a műhelymunka terepe. Az itt elkészült előadások nem részei a bérletssorozatnak.

IV/4. Krúdy Klub

A Thea-tér programok fő helyszíne, színpaddal és az ahhoz kapcsolódó technikával.

V. MŰKÖDÉSI STRUKTÚRA

V. MŰKÖDÉSI STRUKTÚRA

V/1. Szervezeti felépítés

A színház szervezeti felépítése **illeszkedik a klasszikus színházi struktúrához**. A jelenlegi statisztikai létszám a szükséges minimum a tervezett működés biztosításához. A színészi feladatokat ellátó munkatársak száma, az évadonkénti természetes fluktuáció figyelembevételével is, elégséges a műsorterv megvalósításához. A művészeti titkárság, és a művészeti ügykezelés munkatársai szolgálják ki a produkciók adminisztratív és szervezési feladatait. A webszerkesztő, sajtóreferensi és Thea-tér szervezési feladatokat a művészeti titkárság alá tartozó munkatársak látják el. Bár időszakosan legnagyobb leterheltség a műszaki állományt érinti, itt sem tervezünk létszám-emelést, mert precíz munkaszervezési módszerekkel biztosítható a hatékony működés. A gazdasági iroda, valamint a szervezési iroda megfelelő létszámmal üzemel, amennyiben a könyvelési és a nézőtéri felügyelői, jegyszedői feladatokat továbbra is megbízott cégek látják el. A gondnokság, a portaszolgálat és a takarítószemélyzet a jelenlegi létszámmal kielégítően látja el az épület karbantartási, felügyeleti és takarítási feladatait.

V/2. A színház kommunikációja

A színház kommunikációs tevékenysége követi műsorpolitikájának sokszínűségét. **Arculatának legfontosabb eleme**, hogy a színház a város életében egy **központi hely**, amely **mintát mutat, befogad, teret nyit a helyi kezdeményezések**, társadalmi és kulturális megnyilatkozások számára. Ennek megfelelően minden lehetséges eszközzel **közvetlenül próbáljuk elérni** a közönségünket, hogy minél szélesebb réteget tudjunk megszólítani. Egy vidéki színház számára **legfontosabb csatorna a „szóbeszéd”**. Egy kb. 80.000 fős város még magában hordozza a kisközösségek azon jellemzőjét, hogy a közösség egészé-

nek vagy nagyobb csoportjainak reakcióit erősen befolyásolja a meghatározó egyének megnyilvánulása, véleménye (opinion leader), illetve a közvetlen környezetből szerzett információ. Ez a jellemző az egyik alapja a színház kommunikációs stratégiájának is, miszerint **minden esemény közvetlenül befolyásolja a színház általános megítélését**. Ezért a közönséggel való kapcsolatépítésnek nagyon fontos eszköze a találkozás, a közvetlen kommunikáció. Ezek **ankétok, közönségtalálkozók, színeszbeszélgetések**, valamint civil szervezetek rendezvényei által valósulnak meg. A művészek egyéb eseményeken való megjelenése - akár a színház kampányjellegű rendezvényein, vagy színházon kívüli felkéréseken -, szintén erősítik a színház társadalmi elfogadottságát. A színészek integrációja a helyi közösségbe (egyéb társadalmi szerepvállalás, általános jelenlét) a színház helyi kötődését erősíti, amely a hosszú távú kommunikációs stratégia legfőbb célja.

A közvetlen kommunikáció másik fontos csatornája a **közönség szervezők** munkája. A **Jegyiroda** könnyű megközelíthetősége, valamint működési rendje közvetlen hatással van a színház megítélésére, ezért a továbbiakban is javasolt a már bejáratott központi fekvésű, kihelyezett iroda fenntartása. A színház célja minél nagyobb törzsközönség kialakítása. Tagjait rendszeres **hírlevelek** kiküldésével személyesen tudjuk tájékoztatni a színházi eseményekről, valamint szükség szerint e-mailben, illetve telefonon a váratlan eseményekről, műsorváltozásokról. A szervezés **kampányidőszakban kitelepített értékesítési pontokat** is felállíthat, valamint folyamatosan kapcsolatot tart **a megye többi városának, nagyobb településeinek kulturális szervezőivel, az oktatási intézmények munkatársaival**, valamint egyéb kulturális és turisztikai társaságok kapcsolattartóival a helyi közösségek elérése céljából.

A bérlet kialakítása során messzemenőig alkalmazkodik a színház a nézői szokásokhoz, igényekhez. A szombathelyi teátrum bérletében **kiválaszthatja a néző a számára legalkalmasabb napot**. A bérletes előadásokra hétfőtől szombatig várjuk a közönséget. Nyugdíjas nézőinkre is gondolunk a szombat délutáni előadásokkal, a diákok pedig hétköznap délutánra válhatnak ifjúsági bérletet. A bérleten kívüli előadásokra nyugdíjas- és diákjegyet, valamint csoportkedvezményeket biztosítunk.

A színház nem csak a városé. Vas megye szerkezeti sajátosságának köszönhetően kiemelt figyelmet kell fordítani a **megye kisebb városainak, valamint a kistelepülések lakosságának mozgósítására is**. Ezt színházba jutásuk megkönnyítésével, **színházbuszok szervezésével, illetve színházi tájelőadások, gálaműsorok** szervezésével, egyéb fellépésekkel tudjuk elérni.

A színház kommunikációjának **közérthető, egyedi módon** kell megjelennie, hogy bármely célcsoport számára könnyen azonosítható legyen. A színház kialakított arculatát hosszú távon szükséges megőrizni a következetes, egységes megjelenésekkel.

A marketing tevékenység programhoz kötötten vagy kampányszerűen történhet. Az előadások népszerűsítése **plakát és szórólapok** segítségével, valamint folyamatos sajtómegjelenésekkel érhető el. Az elmúlt években sikerült felkelteni a média figyelmét, így minden eseményről készülnek előzetes tájékoztatók, illetve beszámolók.

A folyamatos tájékoztatás a **színház saját dinamikus weboldala**n, valamint a **havi műsorfüzet** kiadásával biztosítható. A műsornak minden kulturális eseményekkel, programokkal foglalkozó helyi, regionális, illetve a legismertebb országos médiumok anyagai között meg kell jelennie. A **színház kültéri led-falán** elhelyezett előzetesek, reklámok főként a színházba érkező közönséget szólítják meg, illetve tájékoztatják a színházi eseményekről. Ugyanakkor ez remek felület a szponzoroknak.

A **weboldal központi szerepet** tölt be a színház marketing tevékenységében. A jelenkor leggyorsabban fejlődő és széles rétegeket elérő platformja által kínált marketing potenciált egy saját üzemeltetésű, folyamatosan frissülő tartalmat kínáló, **kulturális magazin jellegű weboldallal** lehet kihasználni. Az oldal lehetőség szerint minden eseményt rögzít, amely a színházzal kapcsolatos, beleértve az online médiában rólunk megjelent publikációkat is. A felhasználók számára lehetőséget kínál **az internetes jegyvásárlásra, illetve a nézői vélemények megismerésére** is. Az online megjelenések között **kihagyhatatlan a közösségi portálokon** való jelenlét, ahol a „rajongók” számának folyamatos növelése a cél. Ezek a felületek egy újabb, közvetlen kommunikációs csatornát nyitnak meg, ahol a közönséget célzott információkkal lehet elérni.

A kampányszerű megjelenéseket főként a bérletértékesítési időszakok határozzák meg. Az ilyen időszakokban a sajtómegjelenések növelése (**Vas Népe különszám minden szezonkezdetkor**, rádiószpot, stb.), **valamint akcióval egybekötött aktív megjelenések (pl. bérletellenőrző kampány)** szükségesek.

Számos **egyedi kezdeményezés** is segíti a színház minél szélesebb körű ismertségét. Ezek egyikére példa a már említett „**netkomédia**” projekt, amely az internet felhasználóit szólította meg azzal a céllal, hogy interaktívan vegyenek részt egy színházi előadás létrejöttében.

Egy ehhez hasonló, az internetes és a televíziós közönséget megszólító kezdeményezést indítunk útjára a 2012/13-as évadban. **Egy színház – legyen bármilyen nagy befogadó képességű – nem tud versenyezni azzal a nézőszámmal, melyet egy mozgóképes formátum televízióban vagy az interneten képes produkálni.** A potenciális támogatóknak és szponzoroknak az az elsődleges érdeke, hogy a brand-jüket vagy a terméküket hány felhasználóval tudják megismertetni. A színháznak tehát arra kell törekednie, hogy produkcióit több médiumon keresztül is eljuttassa a potenciális közönségéhez. A fentiek megvalósulása érdekében a színházi előadást újraértelmezzük (erről szintén már volt szó): egy filmes stáb csatlakozik az előadás létrehozásának folyamatához.

A színháznak, mint a kulturális élet központjának, **jelentős társadalmi presztízzsel kell bírnia.** Támogatói köre számára nemcsak egyoldalú anyagi támogatásra épülő kapcsolat, hanem egy **baráti együttműködés** is, amely által a színház terepet kínál arra, hogy a város vállalkozói, tehetősebb polgárai nem a megszokott keretek között ápolják meglévő kapcsolataikat, vagy kiterjesszék azokat. A támogatói kör bővítése közvetve kihat a város többi kulturális intézményére is, mivel a kialakult mecénatúra a támogatók kultúrához való viszonyát is alakítja. A város elitje számára **a premiereknek** olyan kihagyhatatlan társadalmi eseményekké kell válniuk, ahol nemcsak a színházi élmény miatt fontos a megjelenés, hanem **a lokálpatriotizmus, a polgári identitástudat** erősítése érdekében is. Ugyanezt szolgálja a **székkfoglaló projekt**, amelyben a színház nem csak egy reklámlehetőséget kínál, hanem általa kiemeli partnerét a színházi közönségből, megerősítve őt abban, hogy mecénatúrája amellet, hogy a színházat gazdagítja, az ő társadalmi reputációját is erősíti.

A színháznak gondoskodnia kell saját, jövőbeni közönségének kineveléséről is. Ennek megfelelően az óvodásoktól az egyetemistákig minden korosztályt meg kell szólítani. A legkisebbek számára a meseelőadásokon túl **gyermeknap programokat** tervezünk. Az iskolákkal ápolts kapcsolatot **rendhagyó iskolai órákkal, kihelyezett irodalomórákkal (kis és nagy versmondás), pályaaorientációt segítő előadásokkal, beavató színházzal** tudjuk erősíteni. Minden korosztály számára nyitva áll a lehetőség, hogy **szervezett keretek között egy 40-50 perces bejárás**on megismerhesse a színház működését, **betekintést nyerhessen a színpalák mögé**. A Savaria Egyetemi Központtal is fejleszteni kell a kapcsolatot, hogy a helyi fiatal értelmiség minél közelebb kerüljön a színházhoz.

(Sajnálatos és sajnos nem egyedi jelenség, hogy az egyetemisták egyre kevésbé vagy egyáltalán nem járnak színházba.) A Hallgatói Önkormányzattal együttműködve az egyetemistákat leginkább vonzó eseményekbe (Gólyatábor, Egyetemi napok) is szeretnénk bevonni színészeinket. A **középiskolások és egyetemi hallgatók számára 2012-ben kiírt filmes pályázat** egy új hagyományt teremthet, amely a színházra nevelés mellett a diákok alkotó tevékenységét is erősíti.

A színház kiváló kapcsolatot alakított ki és ápol a helyi, regionális és országos médiával egyaránt. Ennek köszönhetően másora rendszeresen megjelenik a különböző programajánlóiban, a média folyamatosan beszámol rendezvényeiről, előadásairól, és közli aktuális híreit. Ezen túlmenően a színház sajtótájékoztatókat szervez, **külön próbákat tart a fotósok számára, és sajtóakkreditációs** lehetőséget biztosít az előadásokra. A színház a sajtóreferensi feladatokat ellátó munkatársán keresztül minden segítséget megad a külön interjúk elkészítéséhez, és amennyiben igénylik, **jogtisztá felvételeket biztosít a szerkesztőségek számára**. A helyi nyomtatott és elektronikus sajtó folyamatos érdeklődése mellett a színház munkáját az országos szakmai sajtó is figyelemmel kíséri, rendszeresen olvashatók színikritikák az előadásokról. A színház fontos feladatának tartja a jövőben is e jó kapcsolat megőrzését.

Médiumokban indított sorozataink, megvalósult együttműködések:

– **Szombathely.hu**

A szerkesztőség külön adminfelületet biztosít a színház számára a műsor közlésére. A jövőben saját blog indítását tervezzük.

– **Szombathelyi Televízió**

Színésztársalgó – saját gyártású színházi magazinműsor (2009–2011)

Hoztam magammal egy videót – a színház és a Szombathelyi Televízió közös sorozata a Műhely című kulturális magazinban

Figyelemfelhívó spotok forgatása az újraélesztés fontosságáról (2012. január)

Szombathelyi történelmi-régészeti városrész kialakítása – Az Iseum rekonstrukciója c. film (2012. március)

– **Nyugat Rádió**

Boszorkánykonyha – havonta egyszer a WSSZ színésznőit látja vendégül a Nyugat Rádió magazinja

– **Berzsenyi Rádió**

Felgördül a függöny – színészeink rendszeres vendégei a rádió magazinműsorának

– **Vas Népe**

A megyei lap közönségtalálkozóinak, az olvasók számára tartott zártkörű előadások számára több alkalommal adott otthont a színház.

– **Nyugat.hu**

Nyugat Királynője választás – 10 éves a Nyugat (2009. november)

– **Életünk Szerkesztősége**

Beszélgetés Zalán Tibor költővel (2011. október)

– **Magyar Rádió Tudományos Szerkesztősége**

Tudomány a színpadon sorozat a színházban (2011. februártól)

– **Exponálás** – a Weöres Sándor Színház játékos vetélkedőre hívta a szombathelyi médiában dolgozó fotósokat, illetve azokat, akik nem fotóriporterek ugyan, de színházbarátként rendszeresen látogatják és megörökítik a színház rendezvényeit.

Hasonló kezdeményezések megvalósulására a színház a jövőben is nagy hangsúlyt fektet.

VI. GAZDASÁGI ELKÉPZELÉSEK

VI. GAZDASÁGI ELKÉPZELÉSEK

A színházi működés finanszírozásának rendszere az évről évre változó támogatások, a jogszabályi és a gazdasági háttér változása miatt átalakulóban van, így a gazdálkodás hosszú távú tervezése is nehézségekbe ütközik. A következőkben **a színház gazdálkodási környezetén, lehetőségein túl, a működése során alkalmazandó főbb irányelveket, és az ezen keresztül elérendő célokat, törekvéseket mutatjuk be, mint gazdasági koncepciót.**

Az elmúlt évek során a Weöres Sándor Színház működésének finanszírozásához rendelkezésre álló források (támogatások, jegy- és bérletbevételek stb.) mind összetételben, mind nagyságrendben folyamatosan változtak. **A színház gazdálkodását azonban – több költségcsökkentő és bevételnövelő intézkedés bevezetésével – sikerült a változó körülményekhez igazítani. Így a színház jelenlegi pénzügyi helyzete – az időszakos likviditási feszültségek ellenére – stabil.**

A színház hosszú távú gazdasági koncepciójának elkészítésekor a **következő negatív külső tényezőkkel kell kalkulálni:**

- A központi költségvetésből származó támogatások összege az elmúlt évek tendenciája alapján érdemben nem bővíthet (bár a felosztás pontos paraméterei még nem nyilvánosak).
- A fenntartó önkormányzat által folyósított támogatások tekintetében növekedéssel nem lehet kalkulálni.
- Az egy fizetőnéző által a színházban elköltött összeg csökkenésére számíthatunk.
- Kismértékű, de folyamatos áremelés jellemzi majd a színházi működés során felmerülő költségeket (energia, díszlet, jelmez stb.).
- Az előadó-művészeti szervezetek által befogadható – adókedvezményt biztosító – támogatásra vonatkozó konstrukció időbeli hatálya 2015. december 31-ig szól. A konstrukció meghosszabbítása még bizonytalan.

Az itt felsorolt tényezők szinte bármelyik magyarországi színház esetében fenn fognak állni. A Weöres Sándor Színház azonban az **alábbi sajátos adottságokkal is rendelkezik:**

- A színházépület új, így egyrészt gazdaságosan működtethető, másrészt a következő években csekély összegű fejlesztést igényel (még él a garanciális időszak).
- A színház technikai felszereltsége korszerű és még újnak mondható (a legtöbb eszköz még szintén garanciális), így technikai fejlesztésre – a karbantartáson kívül – nagyobb összeget nem szükséges költeni.
- Mivel Szombathelyen hosszú ideig nem volt kőszínház, a térségben nem honosodhatott meg megfelelő színházi kultúra. Az elmúlt években sok nézőt sikerült bevonítani az előadásokra, de a sokévi elmaradás miatt a lakosság nagy hányada még így sem tekinthető színházlátogatónak. Ezért a színháznak még jelentős merítési bázisa van a térségben a nézőszám további növelésére.
- A fenntartó önkormányzat a színház rövid története során mindig támogató hozzáállásról tett tanúbizonyságot, bízunk benne, hogy ez a hozzáállás a jövőben sem fog megváltozni.
- A kezdeti (átmeneti) évek működéséhez képest a színházi működés mind néző, mind előadásszámban közel megduplázódott 2011-ben. Bár a költségvetés színházakra fordítható kerete valószínűleg csökkenni fog, de ez a Weöres Sándor Színház esetében a bővülő működés miatt előreláthatólag nem érzékelteti hatását olyan mértékben, mint a többi színháznál.
- A színház a tényleges működését 2011-ben olyan időszakban kezdte meg, amikor a rendelkezésre álló források már szűkösebbek voltak, és kiemelt tényező volt a költséghatékonyság. Ezért a színház szervezeti felépítése – a legtöbb színházzal összevetve – klasszikus, de kis létszámú, a működési rendszer pedig egyszerű és felesleges funkcióktól mentes.

A jelen pályázatban felvázolt – bővülő – művészeti program megvalósításához a jelenlegi munkavállalói, közreműködői kör elegendő (további létszám bővítése nincs tervezve). A létrehozandó produkciók és az általános működés tekintetében a már most is alkalmazott költségtakarékosság folytatása szerepel az elképzelésekben.

Így összességében a jövőben a 2011-hez hasonló nagyságrendű és összetételű gazdálkodással lehet kalkulálni.

A felvázolt külső hatások okozta bizonytalanságok miatt azonban nem elegendő a múltbeli gazdálkodást alapul venni, és bízni a színház sajátos adottságaiban, hanem fel kell készíteni a színház gazdálkodását a jövőbeni esetleges negatív változásokra is. Ennek eléréséhez **legfontosabb a színház saját bevételeinek növelése, amely a következő évek gazdálkodásának fő célja, irányvonala.** Csak ezen keresztül csökkenhet a függőség a fenntartói és a normatív központi támogatásoktól, és maradhat finanszírozható működés hosszú távon.

A nézőszám növelése nem csak az értelme, de a kulcsa is a teljes színházi működésnek. A nézőszámtól függő jegy- és bérlet-bevétel, valamint az ehhez kapcsolódóan befogadható támogatások adják a saját bevétel döntő hányadát, továbbá a nézőszám nemcsak a központi támogatást meghatározó egyik fő mutatószám, hanem a színház vállalkozói tevékenységét is meghatározza. Hiszen ha a színház egy folyamatosan nagy látogatottságú helyszín, az megkönnyíti a szponzorszerzést, a hirdetési felületek értékesítését, és az ismertségen keresztül a színházi helyiségek bérbeadását is. Ezek együtt eredményeznék a saját bevételek növekedését.

Véleményem szerint a felvázolt művészeti program megvalósítása – a színház sajátos adottságának köszönhetően – önmagában is alkalmas a nézőszám növelésére. Törekednünk kell a vidéki nézők számának gyarapítására.

Természetesen **saját bevételek növelése mellett fenn kell tartani az eddigi hatékony működést, és további költségcsökkentő intézkedések bevezetését** is tervezzük, mint például egy moduláris rendszerű díszletelem-készlet beszerzése, vagy csökkent munkaképességűek foglalkoztatása.

Ezek az intézkedések együtt megerősíthetik a színház pénzügyi helyzetét annyira, hogy megbirkózzon az elkövetkező időszak negatív változásaival, feltéve, hogy a színházi támogatások nem csökkenek érdemi nagyságrenddel.

Összefoglalva a korábban leírtakat – a jelen pályázatban felvázolt bővülő művészeti program megvalósítását – a tulajdonos önkormányzat helyzetét, takarékos működésre irányuló törekvéseit szem előtt tartva, a felsorolt negatív külső tényezők ellenére a fenntartótól és a központi költségvetésből a jelenlegihez képest többlettámogatással nem kalkulálok.

VII. VÉGSŐ ÖSSZEFOGLALÁS

VII. VÉGSŐ ÖSSZEFOGLALÁS

Az eddigi rövid múlt gazdag eredményei alapján lehet remélni, hogy egy újabb öt éves ciklus beteljesítse mindazokat a célokat, melyekért a Weöres Sándor Színház létrejött. Ennek eredménye egy pezsgő szellemi életet élő város lehet, ahol a civil társadalom a színház agora – fórum –találkozóhely szerepének köszönhetően aktívan részt vesz a közéletben, érzékenyen reagál minden őt érintő problémára, a kíváncsiság és a tenni akarás élhetőbb aurát teremt. Szombathely szeretni-való polgárai értékesebb, gazdagabb színesebb életet alakíthatnak ki, élhetőbb, barátságosabb, nyitottabb lehet a város. Szombathely közel kerülhet álmához: ismét a „Nyugat Királynője” lehet.

Gyerekkoromban egyszer végignéztem, hogy a fecske hogyan építi a fészket. Lebilincselte a látvány. A fecske pihenés nélkül dolgozott, hihetetlen szorgalommal igazgatta csőrével a növényi szálakat, tapasztotta össze azokat. Szájtátva figyeltem és döbbenet megértettem akkor valamit a világból. A fecskét nem érdekli, hogy az ő fészke szebb legyen, nagyobb legyen, mint a többieké. Nincs benne semmi a fészekrakók hiúságából. A génjeibe az a parancs van beépítve, hogy az ő fészke tökéletes legyen a tojásrakáshoz és az abból kibújó fiókák első napjaihoz. Nem érdekli, nem érdekelheti, hogy a többiek fészke milyen, senkitől nem vár dicséretet, elismerést.

Mi, emberek ezzel másképp vagyunk. A hiúság és az annak köszönhető versenyszellem deformálja, megzavarja a tiszta, odaadó működésünket. Nem tudunk eléggé figyelni magára a fészekre.

Én, annyi mindenem túl, már rendelkezem azzal, amely ösztönként a fecskéknek születésüktől tulajdonuk. Már nem törődöm semmi mással, csak azzal a dologgal, mely a fentiekben missziónak volt aposztrofálva.

Ha további öt éven át a helyemen maradhatok, Szombathely olyan színházigazgatóra talál bennem, aki csak a fészekkel törődve megállás nélkül hordja, tapasztja a szálakat. Hogy a fészek tökéletes legyen. Nincs már más feladata az életben.